

जग्मुः राजानं प्रतीतिशेषः नान्यैः जिगीषादिभिः ॥ ६ ॥ निचयो मां डागारं ॥ ७ ॥ कोशोधनं कोष्ठं वस्त्रधान्यादितयोः परिमाणं ॥ ८ ॥ ९ ॥ ऋषिर्नारायणः अदृश्य इति छेदः विजानतां विदुषां अदृश्यः प्रत्य
 गाल्मत्वात् अविजानतां तु कार्यकारणरूपेण दृश्यः तथा च श्रुतिः अविज्ञातं विजानतां विज्ञातमविजानतामिति ॥ १० ॥ प्रभव उत्पत्तिस्थानं अप्ययोलयस्थानं ॥ ११ ॥ प्राकारः प्राकार इव रक्षकः बलाधिका
 प्रियं कर्तुं मुपस्थातुं बलिकर्म स्वभावजं ॥ अभिहर्तुं नृपाजग्मुर्नान्यैः कार्यैः कथंचन ॥ ६ ॥ धर्म्यैर्धनागमैस्तस्य वदधे निचयो महान् ॥ कर्तुं यस्य न शक्येत क्षयो व
 र्षशतैरपि ॥ ७ ॥ स्वकोष्ठस्य परीमाणं कोशस्य च महीपतिः ॥ विज्ञाय राजा कौंतेयो यज्ञायैव मनोदधे ॥ ८ ॥ सुहृदश्चैव ये सर्वे पृथक् सहिता ब्रुवन् ॥ यज्ञकालस्तव
 विभो क्रियतामत्र सांप्रतं ॥ ९ ॥ अथैवं ब्रुवतामेव तेषामभ्याययौ हरिः ॥ ऋषिः पुराणो वेदात्माऽदृश्यश्चैव विजानतां ॥ १० ॥ जगतस्तस्थुषां श्रेष्ठः प्रभवश्चाप्यय
 श्वह ॥ भूतभव्यभवन्नाथः केशवः केशिसूदनः ॥ ११ ॥ प्राकारः सर्ववृष्णीनामापस्वभयदोऽरिहा ॥ बलाधिकारे निक्षिप्य सम्यगानकदुंदुभि ॥ १२ ॥ उच्चाव
 चमुपादाय धर्मराजाय माधवः ॥ धनौघं पुरुषव्याघ्रो वलेन महता वृतः ॥ १३ ॥ तं धनौघमपर्यंतरत्नसागरमक्षयं ॥ नादयन् रथघोषेण प्रविवेश पुरोत्तमं ॥ १४ ॥
 पूर्णमापूरयं स्तेषां द्विषच्छोकावहो भवत् ॥ असूर्यमिव सूर्येण निवातमिव वायुना ॥ रुष्णेन समुपेतो न जहृषे भारतं पुरं ॥ १५ ॥ तं मुदा भिसमागम्य सत्कृत्य च यथा
 विधि ॥ स पृष्ठाकुशलं चैव सुखासीनं युधिष्ठिरः ॥ १६ ॥ धौम्यद्वैपायनमुखैर्ऋत्विग्भिः पुरुषर्षभः ॥ भीमार्जुनयमैश्चैव सहितः रुष्णमब्रवीत् ॥ १७ ॥ युधि
 ष्ठिर उवाच त्वत्कृते पृथिवी सर्वा मद्दशैरुष्णवर्त्तते ॥ धनं च बहुवाण्येय त्वत्प्रसादादुपार्जितं ॥ १८ ॥ सोहमिच्छामि तत्सर्वं विधिवद्देवकी सुत ॥ उपयोक्तुं द्विजा
 ग्रेभ्यो हव्यवाहे च माधव ॥ १९ ॥ तदहं यष्टुमिच्छामि दाशार्हसहितस्त्वया ॥ अनुजैश्च महाबाहो तन्मानुज्ञातुं मर्हसि ॥ २० ॥ तदीक्षापय गोविंद त्वमात्मानं महाभु
 ज ॥ त्वयीष्टवति दाशार्हविपाप्मा भविता त्वहं ॥ २१ ॥ मां वाप्यभ्यनुजानीहि सहैभिरनुजैर्विभो ॥ अनुज्ञातस्त्वया रुष्ण प्राप्नुयां क्रतुमुत्तमं ॥ २२ ॥ वैशंपाय
 न उवाच तं रुष्णः प्रत्युवाचे दंबहूक्का गुणविस्तरं ॥ त्वमेव राजशार्दूलसंघाडहो महाक्रतुं ॥ संप्राप्नुहित्वया प्राप्ते कृतकृत्यास्ततो वयं ॥ २३ ॥ यजस्वाभीप्सितं
 यज्ञं मयि श्रेयस्य वस्थिते ॥ नियुंक्ष्वत्वं च मां कृत्ये सर्वं कर्त्तास्मितेव च ॥ २४ ॥

रंसेनाधिपत्यं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ जल्लेपे हर्षं प्राप ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मामां अनुज्ञातुं तदनुज्ञातुं मर्हसीत्यपि पाठः ॥ २० ॥ त्वं दीक्षस्वेति वक्तव्ये आत्मानं दीक्षापयेत्युक्तिः अकर्तुरात्मनो दी
 क्षणायोगादौ पाधिकमेव प्रतिबिंबचलनन्यायेनैव तस्य दीक्षापनं ज्ञेयं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ श्रेयसिकल्याणकरे ॥ २४ ॥